

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ ครึ่งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ และแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นนี้ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน หลังได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อสูงกว่าก่อนได้รับการสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองสวัสดิ์วิทยาการ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 32 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 28 แบบฝึก ซึ่งแยกออกเป็นเนื้อหาเรื่อง ความคิดสร้างสรรค์จำนวน 2 แบบฝึก การคิดคำจำนวน 8 แบบฝึก การคิดวลีและประโยคจำนวน 8 แบบฝึก การคิดและเขียนเป็นข้อความสั้นๆจำนวน 4 แบบฝึก และการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์จำนวน 6 แบบฝึก

2.2 แผนการสอนการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 14 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 42 คาบ

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งได้ผ่านการทดสอบหาคุณภาพแล้ว โดยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

2.4 แบบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 10 ข้อ และแบบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์จำนวน 10 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการทดสอบหาคุณภาพแล้ว โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 และ 0.85 ตามลำดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ข้อ

3.2 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดความคิดเห็นที่มีต่อการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 10 ข้อ

3.3 ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการสอนการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 14 แผน ซึ่งแต่ละแผนมีแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ท่าระหว่างการสอนและหลังการสอน

3.4 หลังจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เรียนตามแผนการสอนการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ครบทั้ง 14 แผนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการสอนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ฉบับเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการสอน

3.5 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบวัดความคิดเห็นที่มีต่อการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ฉบับเดิมที่ใช้วัดก่อนการสอน

3.6 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบวัดความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 10 ข้อ

3.7 นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ ไปหาค่าร้อยละเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.8 นำข้อมูลจากผลการทดสอบของนักเรียนทั้งก่อนสอนและหลังสอน มาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ โดยการทดสอบค่าที(t-test)แบบกลุ่มสัมพันธ์

3.9 นำข้อมูลจากแบบวัดความคิดเห็น ที่มีต่อการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ ทั้งก่อนสอนและหลังสอน ไปวิเคราะห์โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลที่ได้ มาแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยจากมาตรารัดอันดับความคิดเห็นตามเทคนิคของ Likert

3.10 นำข้อมูลจากแบบวัดความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ไปวิเคราะห์ โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลที่ได้มาแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย จากมาตรารัดอันดับความคิดเห็นตามเทคนิคของ Likert โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ร้อยละ

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ ก่อน และหลังการสอน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มสัมพันธ์

4.3 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์และ ต่อแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.63/81.44 หมายความว่า นักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 81.63 และสามารถทำแบบทดสอบ หลังสอนได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 81.44 แสดงว่าแบบฝึกการคิดนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนดไว้

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียน ความเรียงเชิงสร้างสรรค์หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของนักเรียนที่มีต่อการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ก่อน และหลังการสอนมีความแตกต่างกัน

4. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ในระดับเห็นด้วยต่อความคิดเห็นเชิงบวก และไม่เห็นด้วยต่อความคิดเห็นเชิงลบ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.63/81.44 หมายความว่า หลังจากสอนด้วยแบบฝึกการคิดแล้ว นักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 81.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก และนักเรียนทำแบบทดสอบหลังการสอนได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 81.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง สรุปได้ว่าแบบฝึกการคิดนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

การที่แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน อภิปรายได้ว่าเป็นผลเนื่องมาจาก แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นแบบฝึกที่สร้างขึ้นมาโดยอาศัยหลักจิตวิทยา และหลักในการจัดทำแบบฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1.1 มีการแบ่งแบบฝึกในแต่ละบทออกเป็นแบบฝึกสำหรับทำกิจกรรมกลุ่ม และทำเป็นรายบุคคล ซึ่งทั้ง 2 แบบฝึกนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกัน ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสดูแล และฝึกฝนทำหลายครั้งจึงเกิดความชำนาญทำให้รู้จักคิดเชื่อมโยง คิดได้หลายทางซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์สอดคล้องกับคำกล่าวของ Guilford (อ้างใน อารี รังสินันท์, 2527, หน้า 28-34) ที่ว่าความคิดสร้างสรรค์คือความคิดนอกเนกนัย หมายถึง ความสามารถในการคิดตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้หลายรูปแบบหลายแง่หลายมุมแตกต่างกันไป

1.2 เป็นแบบฝึกที่เรียงจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากเรื่องความคิดสร้างสรรค์ การคิดและเขียนคำ การคิดและเขียนวลี ประโยค การคิดและเขียนข้อความสั้น ๆ จนถึงเรื่องการคิดและเขียนความเรียงตามจินตนาการ พร้อมกับมีตัวอย่างในแต่ละแบบฝึกด้วย เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามได้ง่าย

1.3 เป็นแบบฝึกที่ไม่ง่าย และไม่ยากเกินไป เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก เป็นการเร้าความสนใจ ทำท่ายให้เด็กได้ฝึกคิด

1.4 คำสั่งในแต่ละแบบฝึกชัดเจน ใช้ภาษาง่าย ๆ ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย

1.5 เป็นแบบฝึกสั้น ๆ คิดได้เร็วและสนุก ทำให้เด็กไม่เบื่อ

1.6 เป็นแบบฝึกที่มีหลายรูปแบบ มีภาพประกอบที่สวยงาม ช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และอยากทำแบบฝึกมากขึ้น

1.7 เป็นแบบฝึกที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดอย่างอิสระ มีเสรีภาพในการแสดงออก ทำให้นักเรียนกล้าคิดอย่างสร้างสรรค์ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1.8 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองมีนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจึงมีการอธิบายเพิ่มเติม และเพิ่มระยะเวลาในแต่ละแบบฝึกเป็นรายบุคคล ทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะมากยิ่งขึ้น

1.9 ในการทำแต่ละแบบฝึก มีการช่วยให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู โดยครูสร้างความมั่นใจให้เด็กโดยให้มีอิสระในการคิดและเขียนได้อย่างเต็มที่ ช่วยให้เด็กมีความมั่นใจที่จะกล้าแสดงออกในการคิดและเขียน รวมทั้งแบบฝึกยังช่วยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนในกลุ่มในการทำแบบฝึกสำหรับกิจกรรมเป็นกลุ่ม ทำให้เกิดความเข้าใจกัน และเกิดความภูมิใจที่ทุกคนได้มีส่วนร่วมในงานของกลุ่มสำเร็จได้ภายในเวลาที่กำหนด นอกจากนี้แบบฝึกที่จัดทำเป็นรายบุคคล ทำให้เด็กได้มีโอกาสแสดงออกถึงความรู้สึกรักนึกถึงของตนเองได้เต็มที่ เมื่อทำไม่ได้ครูก็จะให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนได้นำไปปฏิบัติ สอดคล้องกับคำกล่าวของประทุมพร สุวรรณตรา (2523, หน้า 19-20) ที่ว่า การเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เขียนให้มีความนับถือยอมรับตนเอง ภูมิใจตนเอง และรู้จักยอมรับผู้อื่น

1.10 หลังการตรวจแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ทุกครั้ง ผู้วิจัยได้ให้การเสริมแรงด้วยการยกย่อง ชมเชยในจุดดีเด่นของแต่ละคน เพื่อเป็นการให้กำลังใจแก่ผู้เขียนในโอกาสต่อไป ส่วนข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยได้รวบรวมแล้วนำมาอภิปรายในชั้นเรียนร่วมกันโดยไม่เจาะจงเป็นรายบุคคล

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 2

เมื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการสอนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยพิจารณาคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการสอนสูงขึ้นกว่าก่อนสอน ซึ่งเห็นได้จากการทดสอบในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ก่อนการสอน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.49 ส่วนหลังการสอนนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 40.72 อภิปรายได้ว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ทำให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์จากการทำแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ที่สอดแทรกอยู่ในทุกแผนการสอนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ นอกจากนี้แผนการสอนการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ทั้ง 14 แผน ยังเป็น

แผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาตัวนักเรียนให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เน้นบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีการฝึกให้นักเรียนยอมรับความคิดเห็นของทุกคน และกระบวนการกลุ่ม ซึ่งจะทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก และการเรียนบรรลุผลตามแนวการปฏิรูป การศึกษา ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการทำกิจกรรมตามแผนการสอน เนื่องจากผู้วิจัยจะเน้นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในหลายรูปแบบ เช่น เพลง เกม นิทาน รูปภาพ และแบบฝึกการคิดที่หลากหลาย และมุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมต่อการทำกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกขั้นตอน พร้อมทั้งคอยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่นักเรียน กิจกรรมการสอนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกการคิดเป็นสื่อการเรียนการสอน จึงมีสิ่งเร้าโดยเฉพาะแบบฝึกการคิด มากระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิดและเขียนตั้งแต่ความคิดสร้างสรรค์ คำ วลีและประโยค ข้อความสั้น ๆ จนถึงการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ เช่น การฝึกคิด โดยมีรูปภาพต่อเนื่องกัน แล้วให้นักเรียนช่วยกันแต่งเรื่องปากเปล่า จนถึงการให้นักเรียนคิดและเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์โดยครูกำหนดหัวข้อมา แล้วให้นักเรียนแต่งเรื่องได้อย่างอิสระ สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนแต่ละแผนสามารถปรับและยืดหยุ่นได้ตามสภาพของผู้เรียน และความสามารถ ในการจัดหาสื่อ บางแผนการสอนอาจให้นักเรียนช่วยหาสื่อการเรียนการสอน เช่น การวาดภาพ ประกอบเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็นของตน ในการตอบคำถามจากแบบฝึกการคิด ตลอดจนจากงานเขียนของตนเอง เพื่อเป็นการรับฟังความพึงพอใจของนักเรียนหรือความคับข้องใจของนักเรียน ในการฝึกการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ ให้นักเรียนได้ฝึกอย่างสม่ำเสมอ โดยให้นักเรียนได้เขียนอย่างอิสระ ไม่มีการบังคับจน ทำให้งานเขียนของนักเรียนนั้นมีจินตนาการที่กว้างไกลในแนวที่แปลกแตกต่างไปจากเดิม ซึ่งผลงาน วิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของกรณีการ์ พลุยุทธ์ (2541) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อการสอนมีคะแนนในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการสอนสูงขึ้น จากก่อนการสอน

3. ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของนักเรียนที่มีต่อการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ ก่อน และหลังการสอนมีความแตกต่างกัน

เมื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ ก่อน และหลังการสอน พบว่า หลังได้รับการสอนนักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกแตกต่างกับก่อนได้รับการสอน คือ จากระดับความเห็นไม่แน่ใจมาเป็นระดับความคิดเห็นเห็นด้วย ยกเว้นข้อที่ 1 และข้อที่ 8 นักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันกับก่อนได้รับการสอนคือ ระดับความคิดเห็นเห็นด้วย ส่วนความคิดเห็นเชิงลบนักเรียนก็มีระดับความคิดเห็น แตกต่างกับก่อนได้รับการสอนเช่นเดียวกัน คือ จาก

ระดับความคิดเห็นไม่แน่ใจมาเป็นระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วย ยกเว้นข้อที่ 2 นักเรียนมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับระดับความคิดเห็นก่อนได้รับการสอน ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ แล้วจึงให้ทำแบบวัดความคิดเห็นที่ได้ทำแบบทดสอบที่ให้นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระ ไม่มีการบังคับ นักเรียนจึงสนใจเพราะไม่เคยทำแบบทดสอบในลักษณะนี้มาก่อน จึงมีผลที่จะทำให้ นักเรียนมีระดับความคิดเห็นที่ดีต่อการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ในบางข้อตั้งแต่ก่อนการสอน ผลงานวิจัยนี้แตกต่างจากผลงานวิจัยของนิจ จันทรมล (2535) ที่พบว่า แบบฝึกไม่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์

4. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ ในระดับเห็นด้วยต่อความคิดเห็นเชิงบวกต่อความคิดเห็นเชิงบวก และไม่เห็นด้วยต่อความคิดเห็นเชิงลบ

เมื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ พบว่า หลังได้รับการสอนนักเรียนเห็นด้วยต่อความคิดเห็นเชิงบวก และไม่เห็นด้วยต่อความคิดเห็นเชิงลบ แสดงว่า แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อความคิดเห็นของนักเรียนทำให้นักเรียนมีความคิดมีจินตนาการไปจากความคิดเดิม เพราะมีกิจกรรมทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติและลงมือทำ ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิมลิม โกวิททางกูร (2530, หน้า 43) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อแบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ และแบบฝึกการเขียนอย่างเอกนัยได้สรุปว่า รูปแบบวิธีการสอนและเครื่องมือจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีหลายรูปแบบ และมีรูปแบบที่แปลกใหม่นอกจากนี้แบบฝึกยังให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตั้งแต่เรื่องง่าย ๆ ไปหาเรื่องยาก คือ เริ่มจากเรื่องความคิดสร้างสรรค์ จนถึงเรื่องการคิดและเขียนความเรียงตามจินตนาการ ระยะเวลาที่ปรับให้มีระยะสั้นและยาว ตามความยากง่ายและเหมาะสมกับแต่ละแบบฝึก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกคิดทั้งในรูปแบบการทำในรายบุคคลและกระบวนการกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนมีความคิดที่หลากหลายมากขึ้น การกระทำเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกดีหรือรื่นรมย์ในการทำแบบฝึก และเรียนด้วยความสนุกสนาน ทำให้การทำแบบฝึกประสบความสำเร็จ นักเรียนจึงเกิดความมั่นใจในการเขียนและไม่เบื่อหน่ายต่อการเขียนโดยใช้แบบฝึก เป็นผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป สำหรับการใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อในการสอนความเรียงเชิงสร้างสรรค์

1.1 ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ควรให้ความสนใจและร่วมมือกันในการสร้างแบบฝึก การคิดเชิงสร้างสรรค์มาใช้ประกอบการสอนวิชาภาษาไทย เพราะแบบฝึกการคิดเปิดโอกาสให้ นักเรียนได้คิดอย่างอิสระ มีเสรีภาพในการแสดงออก ทำให้นักเรียนกล้าคิดอย่างสร้างสรรค์

1.2 การเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษาควรให้ความสำคัญ กับ การฝึกฝนการคิด

1.3 การสร้างแบบฝึกการคิดควรคำนึงถึง ความเหมาะสมของกิจกรรม ความยากง่าย ของเนื้อหา ความสามารถ วัย ความชอบ และช่วงเวลาความสนใจของนักเรียน

1.4 ควรคำนึงถึงเวลาที่ใช้เรียนแต่ละแบบฝึกนั้นให้เหมาะสม เพราะถ้าแบบฝึก ยาวเกินไป ต้องใช้เวลาเรียนมาก จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อแบบฝึก การคิดเชิงสร้างสรรค์

1.5 ระยะเวลาในการตอบแบบวัดความคิดเห็นควรให้มีความเหมาะสม และใช้ ภาษาที่เข้าใจง่าย เพราะจะทำให้ผู้ตอบตอบได้ตรงกับความรู้สึกของคนจริง ๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีสอนโดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบสื่อในการสอนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ว่า สื่อใดเหมาะสมกับระดับชั้นใด

2.3 ควรมีการสร้างแบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การเขียน ร้อยกรอง เป็นต้น

2.4 ควรจะได้มีการวิจัยเปรียบเทียบการสอนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์กับการสอนเขียนด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น ใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อเพื่อ เปรียบเทียบพัฒนาการในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ว่าแตกต่างกันหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

2.5 ควรจะได้มีการวิจัยการใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์มาสอนการเขียน ความเรียงเชิงสร้างสรรค์กับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

2.6 ควรมีการศึกษาถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเขียน เช่น ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทาง การเขียนระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง เป็นต้น

2.7 ควรได้มีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ในวิชาภาษาไทย กับวิชาอื่น ๆ เช่น ศิลปศึกษา เป็นต้น